קדושת לוי — וילך

וילך משה וידבר את כל הדברים האלה (דברים לא, א). יבואר על פי שאמרו חכמינו ז"ל פעמים היורד לפני התיבה ופעמים העובר לפני התיבה, כי הצדיק בשעה שמתפלל לפני השם יתברך צריך לדבק עצמו בהתיבות מהתפלה והתיבות הקדושות הם הם המנהיגים אותו. ויש צדיקים גדולים אשר הם למעלה ממדריגה זו אשר הם מנהיגים את התיבה וזהו מדריגות משה שהוא בעלה דמטרוניתא כנאמר בזוהר הקדוש. וזהו היורד לפני התיבה שהתיבה מנהיג אותו והוא למטה מן התיבה. ויש צדיק העובר לפני התיבה שהוא מנהיג התיבה והוא למעלה מן התיבה. וזהו העובר לפני התיבה. וכאן שהיה סוף ימיו של משה ונסתם ממנו מעיין החכמה כמבואר במדרש והיה בבחינה הראשונה שהתיבה היה מנהיג אותו. וזהו וילך משה וידבר, הלך אל הדיבור שהתיבה היה למעלה ממנו. ובזה תבין דבר נפלא למה בשירת האזינו נביאות משה רבינו סתומה מאוד שלא מצינו כזאת בכל התורה. כי הענין כך הוא, שנבואת משה רבינו היה באספקלריא המאירה וכל הנביאים באספקלריא שאינה מאירה ולכך נבואתו של משה רבינו שהיה באספקלריא המאירה היה לו כח גדול שיאמר הדברים כמו שקבל מהשם יתברך בלי שום התלבשות בדרך משל וחידה, מה שאין כן שאר הנביאים שלא היה להם כח של משה רבינו היו צריכים להלביש נבואתם דרך משל וחידה כמו נבואות זכריה ושאר נביאים שסתומים מאד וזו נקרא אספקלריא שאינה מאירה. והנה קודם הסתלקותו של משה רבינו ע"ה ניטלה מסורת החכמה ממנו וניתנה ליהושע, ולכך שירת האזינו היא סתומה בדרך התלבשות: